

срѣдъ салона. Еще бѣше видѣло, но искусственъ мракъ засѣняваше кѣщата по обыкновеніето на сластолюбцытъ; тиха и благовоинна свѣтлина отъ свѣтильници освѣтяваше богатата мозаика и абаносовыя таванъ.

— Прекрасна Іона, рече Арбакъ като се наведе за да я олуви за рѣка, ты крыешъ свѣтлината на този домъ, очиятъ ти освѣтяватъ моя салонъ, дыханіето ти го пълни съ ароматы.

— Не трѣба да говоришъ потози начинъ Арбаке, отговори Іона засмѣно. Забравилъ си можи бы че твойтъ поученія ма сж научили да не аресвамъ таквизи учтивы похвалы? Ты ма си научилъ да са отвърщамъ отъ сичко що ласкае самолюбіето ми, а сега искашъ да развратишъ ученпцата си?

Когато момата произносише тѣзи дума съ пріятна свобода, лицето ѝ бѣше толкось възхитително расхубавено, щото египтянинътъ осѣщаше страстьта си еще пораспалена и готовъ бѣше да повтори погрѣшката за която Іона го помъра, и пакъ ѝ отговори въ сжщія духъ като поднови разговора.

Той я поведи по разны стаи на кѣщата и тя навикнѣла са скудното великолѣпіе на градоветъ на Кампанія, мысляше че въ тѣзи кѣща сж събраны сичкытъ съкровища на свѣта.

Живописътъ на стѣнытъ бѣше безцѣненъ и въ пріятното освѣщеніе блѣстяхъ скульптурны произведения, достойны да са сравнятъ съ классическытъ времена на Греція. Пространствата помежду стѣловетъ бѣхъ занеты отъ стажеркы съ драгоценны камъње, скъпоцѣнны и тѣ поради скъпото дърво отъ което бѣхъ направены тоже и вратата и патѣтъ, и въредъ лѣщеше златото и елмазытъ. Нѣкога са намѣрвахъ самы като прегледвахъ стаитъ, а нѣкога минувахъ посрѣдъ редове отъ безмолвны роботы която колѣничкахъ при минуваніето на Іона и ѝ подносяхъ разны елмазены украшения, които напраздно я моляше Арбакъ за да пріеме.

— Много пѣти бѣхъ чувала чи си богатъ, рече Іона съ удивленіе но никога не можахъ да си въобразж голѣмпната на богатството ти.

— О, да быхъ могълъ да го стоижъ сичкото въ единъ вѣнецъ съ койго да увѣичажъ прекрасното ти чело!

— Тежко ми, отговори засмѣно Іона, тежестъта му бы ма смѣзала, преобразила са быхъ на тарпейскій хълмъ.

— Но ты не презирашъ богатството. Е? Іону! койго не е богатъ той непознава драгоценното достоинство на живота. Златото е могущественныйтъ възшебицкъ на Свѣта, то преобрѣща сынщата